

NALINI NADKARNI

L'amiga dels arbres

IL·LUSTRACIONS DE SILVIA ROSSINI

L'amor pels boscos l'acompanya des de ben petita. Durant quaranta anys s'ha dedicat a estudiar-los i ha viatjat per tot el món per entendre'ls a fons. Ara també impulsa iniciatives perquè tothom tingui ben clara la necessitat de cuidar la natura!

La Nalini vivia a Bethesda, molt a prop de la capital dels Estats Units. **Gairebé cada tarda**, quan arribava de l'escola, agafava el berenar i un llibre i s'enfilava dalt d'un dels vuit aurons immensos que hi havia al jardí. Per a ella, aquells arbres eren **part de la família!** Cadascun ofería una ruta vertical diferent per arribar a un niuet ben confortable entre les branques. Allà dalt podia estar tota sola, i trobava **refugi contra els deures**, les ordres dels pares i la monotonia avorrida del dia a dia. Quin truc més bo, oi?

LA VIDA ÉS UN BALL

També rebia lliçons de dansa moderna d'una professora que li va ensenyar a **disciplinar els músculs**, i també a despertar la seva creativitat amb els moviments del cos. Li va ensenyar a **dansar en l'espai** que hi ha entre les coses, i a entendre el món no com una sèrie d'objectes sòlids, sinó com a formes d'aire que **canvien constantment**. La Nalini diu que aquesta perspectiva l'ha ajudat molt a entendre millor la natura!

Quan es va fer gran va continuar ballant, però també **va estudiar Biologia** a la universitat. Allà la van sorprendre moltíssim les lliçons d'un professor que estudiava **insectes aquàtics** als rierols. No s'ho pensava pas, que es podia viure fent una cosa com aquella! Amb ell va aprendre el mètode científic: cal resoldre **petites preguntes** que semblen molt específiques, però que de mica en mica s'encadenen amb d'altres per descobrir **els misteris de la vida**, del funcionament dels ecosistemes i de l'evolució de les espècies de plantes i animals.

PASSIÓ PER LA NATURA

A la Nalini li encantava el repte de resoldre **els puzles infinits que planteja la natura**, i es va decidir a estudiar els arbres i els boscos. La seva primera feina va ser d'ajudant d'un **entomòleg** que **estudiava els escarabats** tropicals a Papua Nova Guinea, a l'altra punta del món. Es va haver de pagar el bitllet d'avió i es va passar **un any a la selva** recollint plantes i insectes!

UN REFUGI SORPRENENT

Dalt dels arbres del seu jardí, la Nalini tenia **una vista magnífica**. Observava embadalida la traça que tenen els esquirols per fer-se el niu, i sentia que **aquelles branques tan fortes** la sostenien sense cap esforç. Quan tenia nou anys, va escriure i il·lustrar una única còpia artesanal del **seu primer llibre**. Sabeu com es deia? Estar entre els ocells: la meua guia per enfilem-se als arbres!

Quan tenia 25 anys, va fer un treball de camp a la selva nebulosa de Costa Rica. Sempre que seguia un camí pel bosc, no podia deixar de mirar cap amunt, cap als animals i les plantes que vivien a les capçades d'aquells arbres altíssims...

La Nalini es feia un miler de preguntes. Com podien viure aquelles plantes, si no estaven connectades amb el terra? Què menjaven exactament, els ocells? Quins animals pol·linitzaven quines plantes? Els seus mestres no podien donar-li gaires respostes... perquè allà dalt no hi havia pujat gairebé ningú, a fer-hi estudis! Els arbres són altíssims, no tenen branques baixes per enfil·lar-s'hi i acostumen a estar farcits de punxes, d'insectes que piquen i, de tant en tant, s'hi enrosca una serp verinosa!

QUIN GRAN COP DE SORT!

Aleshores, la Nalini va conèixer un altre estudiant, en Don Perry, que estava investigant precisament allò que la fascinava a ella. Sabeu com s'ho feia? Aplicava tècniques d'alpinisme per enfil·lar-se a les capçades sense fer mal als arbres! Quan el va veure alçar-se, aparentment sense esforç, fins a una petita plataforma a més de 40 metres d'alçada, ho va tenir clar: ella també ho volia fer! Per sort, en Don necessitava una ajudant. A canvi d'un mes de feina, ell li ensenyaria les seves tècniques!

UNES PLANTES MOLT ESPECIALS

La primera vegada que es va enfil·lar a la capçada d'un arbre immens i va veure el bosc des de sobre, va quedar meravellada. Quina quantitat d'espècies que hi viuen, allà dalt! Orquídies, bromèlies, molses, falgueres, líquens... Es diuen **plantes epífites**: creixen sobre un altre vegetal i el fan servir de suport, i les seves arrels no arriben mai fins al terra. Per això han desenvolupat adaptacions que els permeten absorbir l'aigua i els nutrients de la pluja, la boira i la pols. Increïble, oi? La Nalini va flipar tant... que s'ha passat gairebé quaranta anys enfilada en cordes per estudiar el dosser del bosc!

PASSETEMPS

En aquesta il·lustració hi ha cinc ocellets... Ets capaç de trobar-los?

CARAM, QUINA TÈCNICA!
Amb el pas dels anys, la Nalini ha anat millorant els mètodes d'accés a les capçades. Ha fet servir des de globus d'aire calent fins a passarel·les entre els arbres, i des de plataformes penjants fins a grues de trenta pisos! Gràcies a això, ha descobert coses allucinants que han ajudat a demostrar la importància cabdal que tenen els arbres perquè els ecosistemes es mantinguin saludables.